

Mødedokument

B8-0805/2016

17.6.2016

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om massakrerne i det østlige Congo
(2016/2770(RSP))

**Maria Lidia Senra Rodríguez, Marie-Christine Vergiat, Malin Björk,
Paloma López Bermejo, Jiří Maštálka, Ángela Vallina, Helmut Scholz,
Barbara Spinelli, Javier Couso Permuy, Xabier Benito Ziluaga, Tania
González Peñas, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Lola
Sánchez Caldentey**
for GUE/NGL-Gruppen

**Europa-Parlamentets beslutning om massakrerne i det østlige Congo
(2016/2770(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger, navnlig beslutninger af 10. marts 2016 og af 7. oktober 2010 om mangler ved beskyttelsen af menneskerettighederne og retsstatsprincipperne i Den Demokratiske Republik Congo og beslutningerne fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948 og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til Congos forfatning, navnlig artikel 56, hvori det er fastlagt, at: *"alle retsakter, aftaler, konventioner, ordninger eller andre forhold, som har den virkning, at nationen, fysiske eller juridiske personer helt eller delvis fratages deres forsyningsmuligheder, der hidrører fra deres ressourcer eller naturværdier, med forbehold af de internationale bestemmelser om økonomisk kriminalitet, udgør plyndringer og straffes ved lov";*
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,
- der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
- der henviser til artikel 3 i Genève-konventionen fra 1949 og protokol II hertil, som forbyder summariske henrettelser, voldtægt, tvangsrekruttering og andre grusomheder,
- der henviser til den internationale konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder,
- der henviser til resolution 2211 fra marts 2015 fra Sikkerhedsrådet, hvori mandatet for FN's stabiliseringsmission i Congo (MONUSCO) blev forlænget indtil den 31. marts 2016,
- der henviser til, at Sakharov-prisen i 2014 blev givet til dr. Denis Mukwege, congolesisk gynækolog, for sin kamp for at beskytte kvinders rettigheder i Congo,
- der henviser til den holdning, som Parlamentet vedtog den 20. maj 2015, om certificering af importører af visse mineraler og metaller fra konfliktramte områder og højrisikoområder,
- der henviser til rapport af 15. april 2015 fra De Forenede Nationers Miljøprogram om ulovlig udnyttelse af og handel med naturressourcer til gavn for organiserede kriminelle grupper,
- der henviser til Cotonouaftalen,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

- A. der henviser til, at mangedoblingen af væbnede grupper, opløsningen af og manglen på en stabil stat, FN's manglende evne til at sikre en sammenhængende reaktion på folkemord og konsekvenserne heraf og den medskyld, som lande med interesser i regionen har pådraget sig, f.eks. USA og Frankrig, har resulteret i en dramatisk situation, der siden 1996 har kostet flere hundredtusinder eller sågar millioner af menneskeliv, navnlig civile liv, idet civile har været ofre for underernæring, sygdom og fattigdom efter krigene i 1996 og 1998; der henviser til, at denne situation fortsat har konsekvenser i landet i dag;
- B. der henviser til, at De Forenede Nationers Børnefond (UNICEF) oplyser, at den perinatale dødelighed er faldet med 30 % mellem 2007 og 2014: fra 148 ud af 1 000 fødsler i 2007 til 104 i 2014; der henviser til, at dødeligheden blandt unge mødre er faldet med 35 %: fra 1 289 ud af 100 000 fødsler i 2007 til 846 i 2014;
- C. der henviser til den ustabile situation, der på ny har hersket i Congo siden 2012 og har resulteret i tusinder af ofre i forbindelse med kampe og overgreb, navnlig i provinserne Nordkivu og Syd-kivu i den østlige del af landet; der henviser til, at FN's humanitære Koordinationsskontor (OCHA) oplyser, at der pr. 31. juli 2015 var omkring 1,5 millioner internt fordrevne personer, dvs. 7 % af den samlede befolkning i landet; der henviser til, at over 400 000 congolesiske flygtninge stadig lever i eksil; der henviser til, at flygtninge, der flygter fra den alvorlige humanitære krise i Den Centralafrikanske Republik, som er nabolandet, ankommer til Congo;
- D. der henviser til, at de krigsførende parter bl.a. tæller De Demokratiske Styrker til Befrielse af Rwanda (hutu-militser), RCD (Congolesisk Samling for Demokrati), der er støttet af Rwanda imod Congos regering, og Herrens Modstandshær (LRA), som har sin oprindelse i en oprørsbevægelse i Uganda, "Mai-Mai"-gruppen i Katanga og Mouvement populaire d'autodéfense (MPA); der henviser til, at der fortsat hersker usikkerhed, på trods af at visse grupper har været demobiliserede siden 2010 og i nogle tilfælde delvis er integreret i den congolesiske hær (FARDC); der henviser til, at anvendelsen af det "*etniske spørgsmål*" som redskab i regionen i høj grad har forværret konflikterne og fortsætter med at opdele områderne;
- E. der henviser til, at volden er eskaleret siden begyndelsen af 2016; der henviser til, at den congolesiske hær mandag den 13. juni meddelte, at seks ugandiske oprørere fra Alliancen af Demokratiske kræfter (ADF) og en congolesisk soldat mistede livet under et sammenstød i Beni-regionen i den østlige del af Congo; der henviser til, at volden efter en relativt stille periode igen blussede op i begyndelsen af maj 2016; der henviser til, at 17 personer blev dræbt natten mellem den 3. og 4. maj med blankvåben i landsbyen Eringeti, som ligger 60 km nordøst for Beni og 200 meter fra MONUSCO's to lejre; der henviser til, at massakrerne i Beni-regionen har kostet omkring hundrede menneskeliv mellem februar og maj 2016;
- F. der henviser til, at den congolesiske regering og MONUSCO angiver, at ADF er årsagen til disse massakrer, men at mange eksperter og NGO'er er mere "forsigtige", idet "officielle styrker kan have være indblandet"; der henviser til, at en ekspertgruppe i en fortrolig rapport fra FN's sanktionskomité fra midten af maj 2016 anklagede den congolesiske hær og en general tæt på Kabila for tilrettelæggelsen og gennemførelsen af disse grusomheder; der henviser til, at aktivister fra civilsamfundet og oppositionen

kritiserer MONUSCO's og regeringens manglende reaktion på og medvirken til disse angreb; der henviser til, at adskillige demonstrationer har fundet sted siden disse massakrer for at opnå retfærdighed, men at nogle af disse er blevet opløst med magt; der henviser til, at undertrykkelsen af medlemmer af oppositionen fortsætter;

- G. der henviser til, at medlemmer af Borgerfronten 2016 (oppositionen) den 1. og 2. juni 2016 var i Haag for at anmode Den Internationale Straffedomstol (ICC) om at efterforske disse massakrer og den officielle hærs indblanding; der henviser til, at Den Internationale Straffedomstol ligeledes blev opfordret til at undersøge undertrykkelsen af demonstranter fra oppositionen i forbindelse med valgprocessen;
- H. der henviser til adskillige krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, alvorlige krænkelse af menneskerettighederne, den stadig mere omfattende undertrykkelse af oppositionen, massevoldtægter af kvinder og unge piger og den massive fordrivelse af befolkningsgrupper; der henviser til, at voldtægterne i Congo siden 1996 officielt har talt 200 000 ofre og ganske afgjort mange flere, eftersom adskillige voldtægter ikke bliver anmeldt; der henviser til, at voldtægt er et krigsvåben, der anvendes af alle krigsførende parter, herunder de officielle militærstyrker; der henviser til, at tvangsrekruttering, navnlig af børn med henblik på at gøre dem til krigere, er almindeligt i Congo;
- I. der henviser til, at den regulære hær (FARDC) regelmæssigt anklages for overgreb; der henviser til, at regeringen i oktober 2012 vedtog en handlingsplan for at sætte en stopper for rekrutteringen af børn, den seksuelle vold og andre alvorlige krænkelse af børns rettigheder, som de væbnede styrker og sikkerhedsstyrkerne er ansvarlige for; der henviser til, at problemerne er vedvarende, og straffrihed fortsat er normen;
- J. der henviser til, at MONUSCO (FN's stabiliseringsmission i Congo), som blev oprettet i 1999, har været en komplet fiasko, idet den ikke har forbedret situationen for den civile befolkning, der er hårdt ramt af krigen, og at dens støtte til den nationale congolesiske hær (FARDC) blot har forværret denne hærs forbrydelser; der henviser til, at FN den 2. marts 2016 efter en suspending af det militære samarbejde i februar 2015 mellem MONUSCO og FARDC besluttede at genoptage den militære støtte til regeringsstyrkerne;
- K. der henviser til, at Congo er rig på vigtige naturressourcer (guld, tinsten, coltan, metangas osv.), og at den vedvarende ulovlige udnyttelse af disse ressourcer, der navnlig i det østlige Congo fortsat ofte kontrolleres af væbnede paramilitære grupper, bidrager til at finansiere og støtte konflikten og er en stadig kilde til usikkerhed for regionen som helhed;
- L. der henviser til, at multinationale virksomheder finansierer den væbnede konflikt for at sikre den fortsatte udnyttelse af den congolesiske undergrund; der henviser til, at dette fænomen gentagne gange er blevet påpeget i rapporter fra FN; der henviser til, at Ibrahim Thiaw, administrerende vicedirektør for De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP), i april 2015 erklærede, at de årlige indtægter fra udnyttelsen af disse naturressourcer beløb sig til mere end en mia. USD, og at størstedelen af fortjenesten — op til 98% af overskuddet — gik til internationale koncerner, mens de resterende 2 % blev anvendt til at finansiere interne væbnede grupper;

- M. der henviser til, at de internationale finansieringsinstitutter gennem deres strukturelle tilpasningsplaner yderligere har svækket landet ved at gøre det til et juridisk paradys og skattely for multinationale selskaber, navnlig i minesektoren; der henviser til, at afmonteringen af søjlerne i den congolesiske økonomi og afskedigelsen af tusinder af arbejdstagere hos internationale institutioner, først og fremmest Verdensbanken, har berøvet befolkningen deres forsyningsmuligheder og forværret deres levevilkår, hvilket er til fordel for de store industrikoncerner, hovedsageligt fra den vestlige verden, som lægger beslag på ressourcerne og kontrollerer økonomien;
- N. der henviser til, at fødevarerpriserne er steget betydeligt siden konflikten begyndte, hvilket yderligere forværrer fattigdommen og fødevarerensikkerheden for de lokale befolkninger samt den regionale stabilitet; der henviser til, at situationen forværres af land grabbing foretaget af multinationale selskaber med bistand fra regeringen;
- O. der henviser til, at stigningen i arbejdsløsheden, forringelsen af de sociale forhold og befolkningens forarmelse er afgørende faktorer for den ustabilitet, som regionen lider under;
1. fordømmer enhver form for vold, krænkelse af menneskerettighederne og seksuel vold; udtrykker sin solidaritet med alle befolkninger, der er ramt af mange års konflikt; fordømmer på ny anvendelsen af "*det etniske spørgsmål*" som et redskab, der har medført millioner af ofre i regionen, og som kun tjener til at splitte befolkningen;
 2. udtrykker især bekymring over, at volden er genopbluset i den østlige del af landet, og opfordrer til gennemførelse af en international og uafhængig undersøgelse med henblik på at fastslå de enkelte parter ansvar, bl.a. MONUSCO's og den officielle hærs ansvar i disse massakrer; opfordrer det internationale samfund til endelig at træffe alle konkrete foranstaltninger, der er nødvendige for at sætte en stopper for folkedrab og udnyttelsen af ressourcerne og give konfliktens ofre oprejsning;
 3. er også bekymret over den fortsatte vold i tiden op til valget; opfordrer til, at alle de personer, der er blevet fængslet vilkårligt, løslades øjeblikkeligt og betingelsesløst, og til, at den juridiske og politimæssige chikane af medlemmer af oppositionen bringes til ophør;
 4. mener, at bekæmpelse af straffrihed for krænkelse af den humanitære folkeret og økonomiske og finansielle forbrydelser er en af forudsætningerne for at genoprette freden i Congo;
 5. er særlig bekymret over kvindernes situation i landet og de lovovertrædelser og den diskrimination, som de er ofre for; finder det afgørende, at myndighederne og det internationale samfund gør en øget indsats for at sætte en stopper for massevoldtægter som et krigsvåben, sikre adgangen til gratis offentlig sundhedspleje, navnlig reproduktiv pleje, prævention og abort, og fremme reel ligestilling mellem kønnene;
 6. mener ligeledes, at myndighederne og det internationale samfund skal prioritere at sætte en stopper for fænomenet børnesoldater;
 7. fordømmer, at de basale behov hos den congolesiske befolkning systematisk bliver ofret til fordel for økonomiske og geopolitiske interesser hos multinationale selskaber og

udenlandske magter;

8. mener følgelig, at den dramatiske situation i det østlige Congo kun kan løses på lang sigt, hvis der iværksættes foranstaltninger til, at befolkningen langt om længe kan høste gevinsten af naturressourcerne; understreger, at landet for at opnå dette skal genvinde suveræniteten over sine naturressourcer gennem oprettelse af en kontrol af udenlandske multinationale selskaber og udvikling af national infrastruktur med henblik på udnyttelse, forarbejdning og afsætning af landets råvarer, hvilket betyder revision og ophævelse af alle kontrakter i forbindelse med minedrift og skovbrug i henhold til forfatningens artikel 56 for at sikre, at disse ressourcer går til så mange som muligt, og ikke et mindretal;
9. understreger på ny behovet for at sikre Congos ret til fødevarer suveræniteten, som omfatter landmænds ret til at producere fødevarer til deres befolkninger, idet land grabbing stoppes, og landbrugerens adgang til jord, frø og vand sikres;
10. opfordrer det internationale samfund og navnlig "*kreditornationerne*" til med hensyn til Congo (og især Belgien) at fjerne hindringerne for udvikling i Congo og dermed for fred ved at eftergive den gæld og de renter af gælden, som landet fortsat betaler, og ved at iværksætte et ægte internationalt samarbejde, som respekterer de grundlæggende menneskerettigheder og den congolesiske stats suveræniteten, i stedet for frihandelsaftaler og strukturelle tilpasningsplaner; opfordrer Congos myndigheder til at kræve en revision af deres gæld og eftergivelse af al uretmæssig gæld til udenlandske kreditorer med henblik på en fuldstændig eftergivelse af gælden og med henblik på at opfylde befolkningens basale menneskelige behov;
11. opfordrer EU og medlemsstaterne til at øge den økonomiske støtte og humanitære bistand for at imødekomme de presserende behov hos befolkningen; kræver, at bistanden fra Unionen og fra medlemsstaterne gives i form af gavebistand og ikke som lån for ikke at øge gældsbyrden; beklager, at mange af Unionens medlemsstater ikke har nået målet om at afsætte 0,7 % af deres BNP til dette formål, og at visse medlemsstater har reduceret den procentdel, der er bestemt til udviklingsbistand; beklager faldet i medlemsstaternes deltagelse i programmerne for fødevarerhjælp; opfordrer indtrængende til, at udviklingsstøtten ikke bliver et værktøj til at lukke og kontrollere grænserne eller til at sikre tilbagesøgelse af migranter; opfordrer til, at støtten fra Unionen og medlemsstaterne til Congo primært skal afhjælpe problemer med omfattende ulighed, fattigdom, kronisk fejlnæring, adgang til sundhedspleje og adgang til offentlige tjenester, navnlig sundhedspleje og reproduktiv pleje, og opfyldelse af målene for bæredygtig udvikling; opfordrer på samme måde til, at fødevarerhjælpen øges og primært rettes mod køb af fødevarer fra lokale landmænd;
12. gør på ny opmærksom på, at aktiviteter, som udøves af EU-virksomheder, der opererer i tredjelande, bør være i fuld overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at virksomheder, som er omfattet af deres nationale lovgivning, ikke overtræder menneskerettighederne eller de sociale, sundhedsmæssige eller miljømæssige standarder, som gælder for dem, når de flytter til eller udfører forretningsaktiviteter i et tredjeland; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger mod europæiske virksomheder, som ikke overholder disse standarder, eller som ikke i

tilstrækkelig grad betaler erstatning til ofrene for menneskerettighedskrænkelser, som disse virksomheder direkte eller indirekte er ansvarlige for;

13. opfordrer Rådet til hurtigt at nå til enighed om et kompromis med Parlamentet i den igangværende trilog om en bindende forordning om konfliktminerale og til at kræve, at europæiske støberier, raffinaderier og importører af metaller, herunder producenter af færdigvarer såsom biler eller smartphones, anvender strenge kriterier i deres forsyningskæder med henblik på at sætte en stopper for finansieringen af væbnede grupper og vold i konfliktområderne;
14. anmoder navnlig, for så vidt angår Congo, om iværksættelse af en uafhængig undersøgelse af europæiske virksomheders overholdelse af sociale og miljømæssige standarder, især inden for sektoren for naturressourcer, og af den forbindelse, som disse virksomheder kan have med finansieringen af væbnede grupper; anmoder ligeledes om iværksættelse af en international undersøgelse med henblik på at kaste lys over beskyldninger om meddelagtighed mellem de strukturelle tilpasningsplaner, finansiel støtte fra de internationale finansielle institutioner og de forbrydelser, der er begået i landet;
15. modsætter sig ethvert forsøg på at eksternalisere EU's migrationspolitikker til tredjelande; fordømmer, at Rabatprocessen, som Congo er part i, på ingen måde giver mulighed for at imødegå de grundlæggende årsager til migration, men blot fremmer tilbagetages- og tilbagesendelsespolitikkerne; mener, at disse politikker er i strid med retten til fri bevægelighed og retten til asyl; opfordrer i denne henseende til en øjeblikkelig indstilling af forhandlingerne med Congo inden for rammerne af Rabatprocessen;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Afrikanske Union, regeringerne i landene i De Store Søers Område, præsidenten, premierministeren og parlamentet i Congo, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.